

at det er dem, der sidder på markedet i dag. Derfor burde det være enkelt nok for dem at fastholde deres markedsposition nu, hvor vi får noget mere konkurrence, hvis det, som hr. Ole Vagn Christensen antyder det, er dem, som er bedst til at få folk hurtigt i arbejde igen.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Hr. Ole Sohn som ordfører.

Ole Sohn (SF):

I stedet for at holde en klassekampstale vil jeg prøve at tage et andet udgangspunkt og sige, at jeg ikke synes, regeringen skal have utak for at tænke nyt eller have ønske om at tænke nyt eller prøve at finde nye veje. Det synes jeg er enhver regerings pligt og ethvert partis pligt at gøre, og jeg synes også som udgangspunkt, at konkurrence er sundt, under forudsætning af at det er en fair konkurrence.

Derfor er jeg da glad for, at regeringen, i hvert fald midlertidigt, har trukket forslaget tilbage om en statsubsidieret og statsunderstøttet statslig a-kasse, som man vel ikke kender til aktuelt bortset fra i Nordkorea og lignende steder, for det ville jo have skabt en unfair konkurrence. Så det er godt, det er trukket tilbage.

Med det udgangspunkt vil jeg sige, at her prøver man at tænke nyt. Men hvorfor gør man det? Ja, langt hovedparten af alle a-kasse-medlemmer er tilfredse. Jeg tror, det er 85 pct., der i den seneste benchmarking siger, at de er tilfredse; det svinger sådan lidt op og ned. Det kan altså ikke være derfor, man gør det.

Kan det være et behov for at fremme en aktiv arbejdsmarkedspolitik ved forslaget her? Næ, det kan det næppe være, for hvis man skal fremme en aktiv arbejdsmarkedspolitik, skal det jo være sådan, at de kasser, som hjælper til, også skal være nogle, der har kendskab til den del af arbejdsmarkedet, som man nu virker inden for. Så det kan ikke være begrundelsen.

Så er der en begrundelse mere, som nok er tættere på sandheden. Det er jo den ideologiske, det er ønsket om at lave det. Det er også fair nok. Jeg synes også, der skal være mulighed for ideologiske forslag og for, at man vil kæmpe for dem. Så det argument er fair. Men jeg synes, der er nogle ting, som skal klares i sagen.

Kl. 17.50

Jeg er egentlig ikke så oprørt, som man måske burde være, for jeg tror egentlig ikke, det får den store betydning – måske for Kristelig Arbejdsløshedskasse, som jo i dag er den kasse, som op-

samlers folk, som er utilfredse. Det, der oftest sker, og det er også de sager, som kommer frem i offentligheden, er, at hvis man er lidt utilfreds med sin fagforeningskasserer eller sin fagforeningsformand og siger: Du er et dumt svin, og jeg vil ikke være her, så finder man en anden a-kasse. Hvor kan man så gå hen? Så kan man kun gå til Kristelig Arbejdsløshedskasse. Fremover vil der være flere muligheder.

Det, man sagligt set skal have fat i, er, at når en tværfaglig a-kasse skal kunne fungere, skal det være på fair betingelser og lige betingelser. Det kan jeg altså ikke forestille mig det kan blive, for det, der er kendetegnende ved en fagligt funderet a-kasse, er, at den kender sine medlemmer, den kender virksomhederne inden for området og har mulighed for at agere ud over det at udbetale dagpenge, som jo er den mindste del, nemlig også at være aktivt opsøgende for at skaffe beskæftigelse til medlemmerne.

Og så er det sådan, at a-kasserne faktisk har vidt forskellige opgaver. Jeg kan prøve at tage et eksempel fra den a-kasse, jeg selv har været formand for engang, SiD. Der skal man kunne betjene sig af G-dagene. Det skal man ikke i særlig stort omfang i f.eks. de selvstændiges a-kasse eller i Metals. Der er løsarbejdere, fordi der er også havnearbejdere, der er vejrligsbetalinger, fordi der er bygningsarbejdere, og der er beskæftigelsesjob osv., osv., altså stort set hele spektret, hvorimod andre kan være langt billigere i administration, fordi de alene har opgaven at udbetale dagpenge, fordi den opsøgende arbejdsmarkedspolitik overlader de til det offentlige eller til folk selv.

Det er forskellige betingelser. Nu siger man, at der skal være konkurrence, men det bliver på ulige betingelser. Derfor vil det alene have den funktion, at de mennesker i de faglige a-kasser, som ikke interesserer sig for at blive bragt i arbejde og at have en god service, men kun for prisen, kan finde sig en anden a-kasse.

Men hvem er det til gavn for? Er det til gavn for samfundet? Er det til gavn for den enkelte, som kommer over i en a-kasse, som ikke kan gøre noget for vedkommende fagligt set? Nej, og deri ser jeg de helt store problemer.

Som jeg også stillede et spørgsmål til hr. Lars Barfoed om, kan jeg se nogle rent juridiske og grænsemæssige problemer i at blande lønmodtagere og selvstændige sammen i samme a-kasse.

Så ud fra en lang række faktuelle og saglige arbejdsmarkedspolitiske og i øvrigt også sam-